

[Christmas Møller.]

System, som det ikke er nødvendigt af nogen som helst Grund at bevare her i Landet. Der er henvist til, at man af Hensyn til Forhandlingerne med England skulde have en saadan Valutacentral. Heroverfor vil jeg for det første sige, at vi er i vort Parti ikke lidet betænkelige ved, at Statsministeren i Aabningstalen talte om at holde Danmark i finansiel Overensstemmelse med Storbritannien, nævnende et enkelt Land. Vi erkender den afgørende Betydning, som Landets største Kunde naturligvis har for Landets økonomiske Udvikling, men vi mener ikke, det er rimeligt og rigtigt at nævne det paa en Maade, som om vor egen Bevægelsesfrihed, vor Frihed til at bestemme, hvad vi selv vil, bliver beskaaret. Vi vil have Lov til at sige, at de Forhandlinger, der skal føres med England og med andre Lande, efter vor Opfattelse burde føres paa en saadan Maade, at man indledede dem paa fuldkommen frit Grundlag, saa man blev klar over, hvilke Krav der skulde efterkommes, blev klar over, hvad der kunde opnaas, og, naar saa Overenskomst forhaabentlig og formodentlig blev sluttet, da vandrede hjem og gennemførte de Lovgivningsforanstaltninger, som det var nødvendigt at gennemføre i Henhold til Overenskomsten. Og jeg vil have Lov til at hævde, at med de Oplysninger, som foreligger for det konservative Partis Repræsentanter, vilde det Forslag, vi stillede som Ændringsforslag her i Folketinget, og som det høje Landsting har vedtaget, hvori der nævntes visse store Varegrupper, som der skulde være Valutacentral for, være fuldkommen tilstrækkeligt til at kunne føre disse Forhandlinger igennem paa et roligt Grundlag.

Valutacentralen bør afvikles, saaledes som Ministeriets egen Lov siger, og den bør naturligvis afvikles roligt og lempeligt, saaledes at ikke store Forskydninger kan finde Sted. Hvis man derfor i den nuværende Situation, hvor Landet kastes ud i en Valgkamp, ikke gennemførte en Forlængelse af den nuværende Ordning, hvis vi kom ud i det tomme Rum, og heller ikke havde de Forslag gennemført, som vi har fremsat her i Tinget, kunde det, det erkender vi, blive til Ulykke, det kunde blive til Skade for Statens og Samfundets Interesser. Derfor vil vi ikke modsætte os, at Regeringens Forslag om en Forlængelse for 2 Maaneder af den nuværende Ordning gennemføres. Men vi vil paa den anden Side understrege, at man ikke af den Omstændighed, at vi ikke modsætter os dette i denne ganske ekstraordinære Situation, kan slutte

noget med Hensyn til den Stilling, vi vil indtage her i Tinget eller i det andet høje Ting efter Valget den 16. November.

Denne Regering, som Oppositionen altsaa havde givet saa blide Kaar, som den i Rigsdagssamlingerne 1929—32 havde behandlet saa venligt og hensynsfuldt, denne Regering er det gaaet med paa samme Maade, som det gaar med andre Borgere i Samfundet — somme Tider nogle af dem, som ikke har Valgret —: naar man er for god imod dem, gaar det let saaledes, at de synes, de skal have det hele. Det er det, der er sket med den nuværende Regering: den synes, den skal have al Magten i Landet, og den troede at kunne bringe Rigsdagen i en saadan Situation, at den ogsaa kunde faa den. Men deroverfor har vi naturligvis sagt vort Nej, og vi vil vedblive med at sige nej til at fraskrive os Retten til at tale med og handle med om Lovgivningen her i Landet.

Det Valg, der forestaar, bliver da, som jeg har sagt, ikke blot en Dom over den Politik, der er ført gennem 3½ Aar her i Landet, men det bliver ogsaa retningsgivende for den økonomiske Politik, der skal føres her i Landet i den kommende Tid, en økonomisk Politik, som efter vor Opfattelse i ganske særlig Grad maa koncentrerer omkring 2 Hovedspørgsmaal: at gøre, hvad gøres kan, for at genskabe Landbrugets Rentabilitet, at gøre, hvad gøres kan, for Arbejdsløshedens Bekæmpelse, de eneste Foranstaltninger, der kraftigt og stærkt kan underbygge den danske Kronens Stilling. Vi peger i den Henseende paa, at det konservative Folkeparti gennem hele denne Periode klart og tydeligt har indbudt Regeringen og de andre Partier til Forhandling om Lettelse af det Ejendomsskattetryk, der hviler med urimelig Haardhed paa Landejendomme her i Landet, og vi peger paa, hvorledes Landstinget har vedtaget et Forslag, som rimeligt og retfærdigt vilde skabe en overordentlig Lettelse. Men enhver ved, hvordan Regeringen bestemt har afvist varige Foranstaltninger paa dette Omraade. Vi peger paa den Landbrugsprotektionisme — som jeg maa have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at jeg synes det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var lidt gladere for forleden Dag, end han selv var i Dag —, vi peger altsaa paa denne Beskyttelse af Landbruget, som vi positivt har stillet Forslag om og paa enkelte Omraader har opnaaet at faa gennemført, og vi mener, at der, saaledes som Verden nu en Gang er, maa fortsættes ad denne Vej.

Jeg maa yderligere sige til Venstres